

Q&A om ESG Disclosuresforordningen (SFDR)

Dette nyhedsbrev giver en opdatering i forlængelse af NJORDs tidligere nyheder om ESG Disclosuresforordningen ("SFDR").

I en nyligt offentliggjort "Q&A" adresserer de europæiske tilsynsmyndigheder ("ESA'er") spørgsmål vedrørende de problemstillinger, der er identificeret i forbindelse med anvendelsen af SFDR.

Anvendelsen af SFDR på registrerede FAIF'er – omfattet eller ej?

Forvaltere af alternative investeringsfonde ("FAIF") kan enten udøve aktiviteter gennem 1) registrering eller 2) tilladelse hos Finanstilsynet. FAIF'er med en registrering er kun underlagt visse få bestemmelser FAIF-loven, medens FAIF'er med tilladelse er omfattet af lovens bestemmelser i alle henseender. Dette medfører bl.a., at FAIF'er med registrering ikke er underlagt de organisatoriske krav, kravet om depositar, visse oplysningsforpligtelser over for investorerne og Finanstilsynet, værdiansættelse m.v.

Registrerede FAIF'er er ikke udtrykkeligt omfattet af listen for undtagelser i SFDR's artikel 17. Dette har givet anledning til tvivl i branchen og er derfor præciseret i den nyligt offentliggjorte Q&A. Q&A'en angiver, at FAIF'er med registrering skal overholde bestemmelserne i SFDR, herunder både på virksomheds- og produktniveau.

Da registrerede FAIF'er imidlertid ikke er underlagt investoroplysningskrav eller årlige rapporteringskrav til investorer i FAIF-loven, bør disse FAIF'er give de relevante oplysninger forud for indgåelse af kontrakt i henhold til artikel 6, stk. 3, litra a (f.eks. i et PPM eller anden udbudsdokumentation tilknyttet produktet) og gennem dokumentation, der udleveres periodisk til investorer efter artikel 11, stk. 2, nr. 1 i SFDR (f.eks. afkastanalyser eller rapport om aktuelle risici ift. de i PPM'et fastsatte grænser).

Anvendelse af SFDR på tredjelands FAIF'ers markedsføring af AIF'er beliggende i EU – samme regler

Det fremhæves i Q&A'en, at SFDR finder anvendelse på FAIF'er, der er defineret i FAIF-direktivets artikel 4, stk. 1, litra b. Anvendelsesområdet omfatter således både EU- og tredjelands FAIF'er. Den eneste måde, hvorpå en tredjelands FAIF kan få adgang til EU-markeder, er gennem nationale private placement regimer ("NPPR") – i det omfang disse er tilladt i de respektive lande – eller gennem markedsføringstilladelser. Når et tredjelands selskab søger at udøve aktiviteter gennem et NPPR i en medlemsstat eller efter at have modtaget markedsføringstilladelse, skal tredjelands selskabet således overholde reglerne i SFDR.

Modervirksomheder i en stor koncern – hvilke ansatte skal tælles med?

I medfør af artikel 4, stk. 4, i SFDR skal finansielle markedsdeltagere, som er modervirksomheder i en stor koncern, og som overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte* i løbet af regnskabsåret, offentliggøre og opretholde en erklæring om deres due diligence politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på deres websteder.

Q&A'en angiver, at man ved optællingen af ansatte skal inkludere alle ansatte, uanset hvor moderselskabet og datterselskaberne er domicileret, herunder også uden for EU.

”Artikel 9-produkter” – hvornår er bæredygtighed målet?

Artikel 9 i SFDR finder anvendelse på finansielle produkter, der har bæredygtig investering som sit mål. Q&A'en adresserer rammerne for, hvornår et finansielt produkt har bæredygtighed som sit mål og derved omfattes af SFDR artikel 9.

“Bæredygtig investering som mål”

Q&A'en fremhæver, at finansielle produkter, der har visse bæredygtige elementer, men som ikke har bæredygtig investering som mål, falder uden for artikel 9 og skal anses som artikel 8 produkter.

Ved vurderingen af, om et finansielt produkt har bæredygtig investering som sit mål, skal der tages hensyn til definitionen af bæredygtig investering i SFDR's artikel 2, nr. 17. Et finansielt produkt, der falder ind under artikel 9, kan således investere i en lang række underliggende aktiver, så længe disse kan kvalificeres som "bæredygtige investeringer". Artikel 9 forholder sig neutral i forhold til produktdesign og investeringsstil og produktbeskrivelser skal derfor oplyse, hvordan disse forhold bidrager til det bæredygtige investeringsmål. Der skal således være tale om produkter, der tydeligt har en plan eller strategi om at investere bæredygtigt, og artikel 9 kræver i den forbindelse en klar intention om at investere bæredygtigt.

Reduktion af CO2-emissioner som mål

Det fremgår af SFDR artikel 9, stk. 3, at oplysningerne for et finansielt produkt, der har en reduktion af CO2-emissioner som sit mål, skal omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan der sikres målet om lav CO2-emissionseksposering med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Q&A'en angiver, at målet under SFDR's artikel 9, stk. 3, er i overensstemmelse med definitionen af bæredygtig investering i artikel 2, nr. 17. I den forbindelse skal et artikel 9 produkts førkontraktuelle information omfatte en detaljeret beskrivelse af, hvordan produktet vil søge at opnå målene i Parisaftalen eller hvordan det vil reducere CO2-emissioner

Når EU Climate Transition Benchmark og EU Paris-aligned Benchmark bliver offentliggjort, skal produktet anvende disse som sammenligningsgrundlag. Det specificeres dog ikke i Q&A'en, om der skal ske en aktiv eller passiv tilgang til disse benchmarks.

”Artikel 8-produkter” hvor meget og hvilke mål skal promoveres?

Hvor et finansielt produkt blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika og forudsat de virksomheder, der investeres i, følger god ledelsespraksis, vil der være tale om et produkt omfattet af SFDR's artikel 8. Der er tale om produkter, der har bæredygtighedsrelaterede mål, som er lavere end de mål, som artikel 9 produkter er skræddersyet til at forfølge.

Alene integration af bæredygtighedsrisiko som defineret i SFDR artikel 2, stk. 22, er dog ikke tilstrækkelig til at anse produktet inden for anvendelsesområdet af SFDR's artikel 8.

Artikel 8-produkter kan forfølge et mål om at reducere negative ydre faktorer, der er forbundet med de underliggende investeringer, såsom væsentlige negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Derudover kan artikel 8-produkter være delvist investeret i "bæredygtige investeringer".

Når et finansielt produkt er i overensstemmelse med visse miljømæssige, sociale eller bæredygtighedskrav eller restriktioner, som er fastsat ved lov og internationale konventioner og disse karakteristika er "promoveret" i produktets investeringspolitik, vil der være tale om et artikel 8-produkt.

”Promovering” skal i den forbindelse forstås som direkte eller indirekte krav, information, rapportering, oplysninger og indtryk om at de investeringer, som produktet forfølger, også tager hensyn til miljømæssige eller sociale karakteristika, herunder er fastsat i investeringspolitik, mål, intentioner eller targets, eller har sådanne karakteristika i generelle prækontraktuelle og periodiske dokumenter eller markedsføringsmateriale, produktbeskrivelser, navne m.v.

Anvendelsesområdet for SFDR på porteføljer m.v.

Q&A'en angiver, at definitionen af et finansielt produkt i SFDR's artikel 2, stk. 12, ikke sondrer mellem, om produktet er skræddersyet til slutinvestorens særlige præferencer/krav eller ej. Dette betyder, at kravene i SFDR skal overholdes, også selvom der er tale om standardiserede porteføljeprodukter.

I forbindelse hermed har der været rejst spørgsmål vedr. sikring af fortrolighed set i lyset af offentliggørelseskrav, der er nærmere anført i artikel 10 i SFDR, herunder offentliggørelse på websteder. ESA'er har hertil anført, at opfyldelse af kravet om gennemsigtighed i forbindelse med fremme af miljømæssige eller sociale karakteristika og med bæredygtige investeringer skal ske under iagttagelse af EU og nationale databeskyttelseslove samt fortrolighedspligt over for kunderne. Såfremt en finansiell markedsdeltager benytter standardiserede produktløsninger, kan gennemsigtighed vedr. sådanne løsninger være en måde at overholde kravene i SFDR på.